

La sequera extrema castiga Catalunya amb 80 dies sense pluja

La situació és “excepcional” a tota la regió de Barcelona

ANTONIO CERRILLO
Barcelona

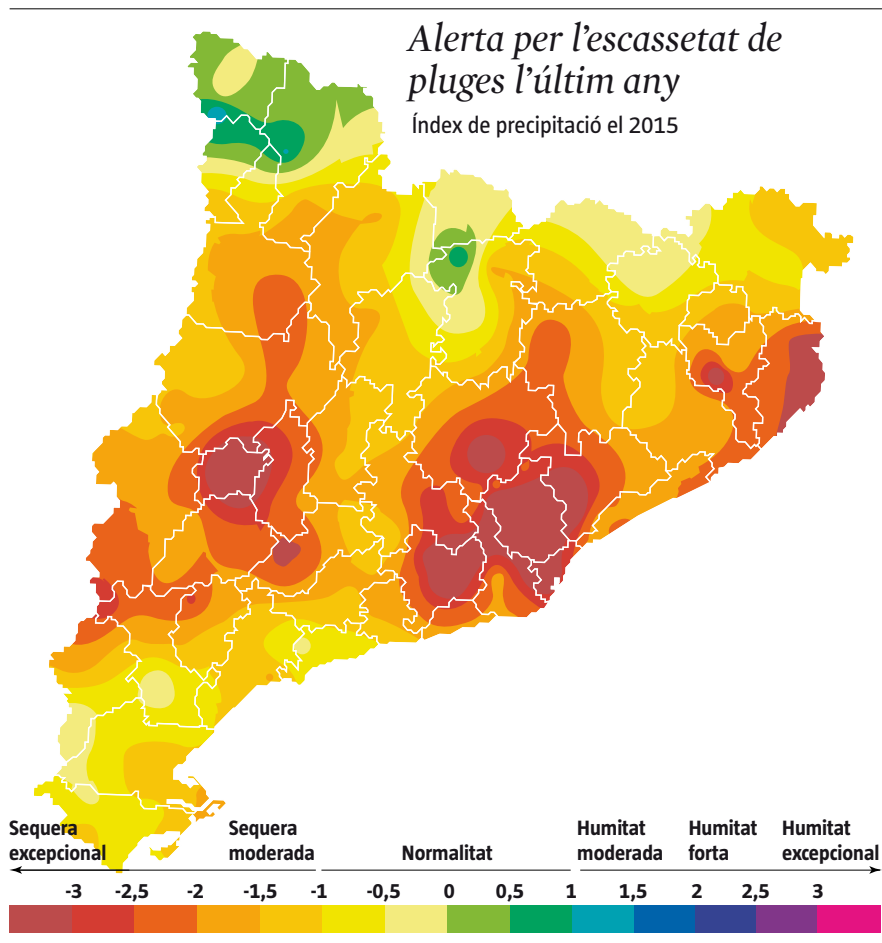
L'escassetat de pluges ha començat a aixecar les alarmes a Catalunya, on l'últim any ha estat extraordinàriament sec. La ciutat de Barcelona va complir ahir 80 dies sense gairebé precipitacions, la qual cosa constitueix una situació atípica. No obstant això, la sequera pluviomètrica està lluny de posar en risc l'abastament d'aigua. Els embassaments que proveeixen l'àmbit metropolità estan al 72%, gràcies a les pluges caigudes al novembre.

Bona part de la Catalunya central està en situació de forta o extrema sequera, segons l'índex de precipitació de què disposen els meteoròlegs de la Generalitat per als últims 12 mesos. El nivell de sequera pluviomètrica és qualificat fins i tot d'“excepcional” a tota la regió de Barcelona (Vallès, Barcelona, Alt Penedès, Bages i zones d'Osona), així com al sud de la Costa Brava (Baix Empordà) i el Pla d'Urgell, segons els mapes del Servei Meteorològic de Catalunya. La pràctica totalitat del país està castigat per la sequera, llevat del Pirineu i les comarques del sud de Tarragona, segons destaca Marc Prohom, cap de l'àrea de climatologia de l'SMC.

Catalunya va registrar el mes de desembre passat més sec des del 1920. Només es va recollir un 3% de volum de precipitacions mitjanes, segons un estudi amb les dades de 200 estacions automàtiques i de col·laboradors elaborat pel delegat de l'Agència Estatal de Meteorologia a Catalunya. A més, la previsió meteorològica a Catalunya fins dilluns indica que continuarà l'absència de pluges, al llarg d'un període en què es preveu d'ascens continuat i gradual de temperatures. De fet, la llarga sequera pluviomètrica s'ha gestat a còpia de llargs períodes anticiclònics, ja que els fronts i les borrasques que han entrat per Galícia amb prou feines han penetrat fins a la meitat occidental de la península, segons explica Antonio Conesa, delegat d'Aemet a Catalunya.

La capital catalana és a punt d'assolir un rècord de tres mesos sense gairebé pluges. Des del 4 de novembre del 2015 no s'han registrat precipitacions significatives, i els comptats dies en què s'han produït, han estat inapreciables, inferiors a un litre per m², segons dades de l'Observatori Fabra.

A Barcelona s'ha superat el període de 70 dies sense pluges registrat el 2007 (entre el 28 de maig i el 5 d'agost

FONT: Servei Meteorològic de Catalunya

LA VANGUARDIA

del 2007), quan va tenir lloc l'última gran sequera a la regió de Barcelona. Fins ara, la ratxa més llarga a Barcelona (amb una precipitació igual o inferior a un litre per metre quadrat) es va prolongar al llarg de 108 dies entre el 22 de maig i el 6 de setembre del 1928, segons les dades d'Alfons Puertas, meteoròleg de l'Observatori Fabra.

Malgrat tot, això no s'ha traduït en

La dessalinitzadora del Prat augmenta la producció en baixar a menys del 75% les reserves als embassaments

cap risc per a l'abastament del servei d'aigua. Els embassaments del Ter i del Llobregat estan al 72% de la seva capacitat màxima encara que el seu nivell ha anat baixant gradualment (sumen 444 hm³ i cada dia baixa el nivell en un 1 hm³). No obstant això, com que el nivell dels embassaments està per sota de les seves tres quartes parts de capacitat, la Generalitat ha pres la

decisió d'incrementar el subministrament d'aigua procedent de la planta dessalinitzadora del Prat, que aporta el seu cabal també a la xarxa de subministrament metropolità.

D'aquesta manera, la dessalinitzadora està funcionant al 30% de la seva capacitat, mentre que quan els embassaments són plens la producció d'aigua potable en aquesta planta es redueix al 10% del seu potencial. La dessalinitzadora actua, sobretot, com una aportació en funció de les necessitats que imposa la major o menor disponibilitat d'aigua als embassaments dels rius, segons explica Enrique Velasco, cap del departament de gestió dels recursos hídrics de l'Agència Catalana de l'Aigua. “Si la primavera és seca, només hi haurà una aportació de 100 hm³ als embassaments, però si és bona i assoleix els 300 hm³ es podran omplir els embassaments”, explica Velasco avaluant els diversos escenaris possibles.

A Espanya, les precipitacions acumulades des del passat 1 d'octubre fins al 19 de gener del 2016 es xifren en 220 litres per metre quadrat, un 20% per sota del valor normal.●

Campanya perquè els metges ‘receptin’ esport

MAYTE RIUS
Barcelona

La Societat Espanyola de Metges d'Atenció Primària, l'Associació Espanyola de Pediatria, la Xarxa d'Investigació en Exercici Físic i Salut (Exernet), l'Agència Espanyola per a la Protecció de la salut en l'Esport i l'Escola professional de Medicina de l'Educació Física i l'Esport han constituït el Cen-

tre Nacional EIM-Spain per sumar-se a la iniciativa internacional Exercise is medicine (EIM) que promou l'ús de l'exercici físic no només com a hàbit de vida saludable sinó també com a tractament mèdic per a persones amb malalties cardiovasculars, mentals, òssies, metabòliques, cervell-vasculars, respiratòries o fins i tot càncer.

“L'objectiu és conscienciar els metges i els pediatres perquè incloguin en

la rutina de les seves consultes la possibilitat de valorar l'activitat física que realitzen els pacients –de la mateixa manera com ara pregunten si fumen o els mesuren la tensió–, i quan vegin que no ho fan prou, els prescrivin exercici físic, i no d'una forma genèrica, sinó amb un programa concret de treball en funció de les seves característiques i patologies”, resumeix José Antonio Casajús, director del centre i d'Exernet. I ràpidament afegeix que, perquè aquestes receptes tinguin èxit, “els metges s'han de coordinar també amb els poliesportius, gimnasos, centres recreatius i de gent gran i els professionals que facin activitats dirigides a la zona.●

Susana
Quadrado

Perduts

Una apagada, una avaria tècnica, qui sap què, va deixar dimecres un munt de gent, milions, amb el tuit a la punta dels dits. No gaire: una horeta, dos com a màxim. Però, una vegada més, el món es va capgirar com si s'acostés el seu final. Les agències de notícies ho van explicar de seguida, els webs dels diaris van córrer a col·locar-ho a les portades, els informatius de ràdios i televisions parlaven del drama, de la desesperació de mitja humanitat penjada a la xarxa.

Ja no podem viure sense Twitter, sense Facebook, sense WhatsApp, sense Gmail, sense wifi, sense GPS, sense cobertura, sense connexió, sense el mòbil. Pujant i baixant el cursor per la carpeta de rebuts, pels tuits que hem enviat, pels sms. Així construïm la nostra autobiografia. Allà, per desgràcia, hi dipositem també els records.

Però, ai, quan no tenim cobertura. Apareixen uns símptomes propis de l'amputació d'un membre: una mica de dolor, sentiment de pèrdua, insensibilitat, desassossec. No hi ha justícia divina, criatura. Creus perdre't alguna cosa important, estàs fora de joc, corrent sol per la banda sense la pilota. Fos pels nervis.

No només és Twitter, Facebook, els missatges, és que ens agrada més estar en línia que al nen un caramel. En sentir el timbre del mòbil, fem lliscar el tou del dit per la llista de contactes. La sensació és la d'anar passejant per un saló de casa-meu d'on només queden els tovallons al terra i l'arròs a la pista. Sempre que ens

Sense el mòbil no som res: perdem la memòria, el sentit de l'orientació... I matem la incertesa

connectem al WhatsApp, hi ha algú a l'altre costat, parat en alguna conversa. “Escrivint...”. I allà hi ets tu, com un texà, a punt de desenfundar primer.

Escrivint, què? Doncs escrivint bestieses: “estic arribant”, “t'estic veient”... Tecleres amb frenesí “ja soc aquí” mentre mous la mà fent el gest de la salutació. “Hola”. Ell és allà. Tu també hi ets, allà. Els nostres pares, subjectes analògics, es trobaven sempre sense necessitat de missatges. Però nosaltres no som res sense el mòbil. Hem cremat la neurona de la memòria, la de l'orientació, la del sentit del temps i, de passada, la del sentit comú, i ja no sabem ni com trobar la cantonada per quedar amb algú.

Estem perduts.

Vist en perspectiva, tot resulta una grandíssima collonada, i em perdonaran l'expressió.

Pensi el lector, ara mateix, en una història de ficció. Un clàssic de la literatura o del cinema, millor si hi ha una trama romàntica. Ja? Ara posi-li un mòbil a la butxaca del protagonista. Hansel i Gretel no s'haurien perdut al bosc amb un GPS, Julieta hauria pogut avisar Romeu que en realitat continuava viva. I Rick... Doncs potser Rick, a *Casablanca*, hauria enviat a pastar fang Ilsa amb un watsap i sense tant turment: “Que et vagi bé, xata”. Res no seria el mateix amb un telèfon mòbil a les mans.

Em pregunto si en la vida real la connexió permanent no ens estarà privant d'emocions novel·lesques i apassionades. Però per què fer l'esforç de viure obrint-nos a l'aventura si el mòbil sempre ens pot estalviar la incertesa?